

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

1. Nedelňa adventná: Pán prichádza (3. 12. 2017)

Lk 10, 17-20

Potom sa vrátili tí sedemdesiati a s radosťou hovorili: Pane, aj démoni sa nám poddávajú v Tvojom mene. Povedal im: Videl som satana ako blesk padať z neba. Ajhľa, dal som vám moc šliapať po hadoch a po škorpionoch, aj moc nad všetkou silou nepriateľa a nič na svete vám neuškodí. Ale nie z toho sa radujte, že sa vám duchovia poddávajú, radujte sa radšej, že vaše mená sú zapísané v nebesiach.

Bratia a sestry

Vždy keď slávime určité sviatky, je to dobrý dôvod k tomu, aby sme si pripomenuli, čo sa kedysi stalo. 17. november nám hovorí o tom, že žijeme v slobodnej krajine. 8. máj nám poukazuje na skutočnosť, že ideológia fašizmu bola porazená. Výročie sobáša nám pripomína, že nežijeme sami. Narodeniny našich detí a vnukov sú pre nás viditeľným dôkazom, že naša rodina pokračuje ďalej. Človek, ktorý nič neoslavuje, ľahko zabudne a mnohé veci mu nedochádzajú. Mohol by sa radowať, ale neraduje sa. Mohol by byť šťastným, ale miesto toho sa stále na všetko sťažuje.

V dnešný deň oslavujeme 1. adventnú nedeľu. Jedná sa o čas, ktorý nám pripomína, že Božie kráľovstvo už prišlo. Aj keď ho možno telesnými očami dnes nevidíme a svet zostáva plný zmätku a neistoty. Ale Božie kráľovstvo je už tu a my žijeme z Jeho hodnôt. Ono k nám prišlo prostredníctvom Ježiša Krista. V Jeho obeti a vzkriesení. V Jeho slove, ktoré nás premieňa a oslobodzuje. V Jeho milosti, ktorá nás podopiera a napomína. V jednej cirkvi, kde sú rôzni ľudia spojení spoločným putom viery a pijú z jedného kalicha ako bratia a sestry.

Pripomína nám to aj dnešný text Písma Svätého. Čítame v ňom, ako Pán Ježiš poslal 70 učeníkov, aby Mu pripravili cestu. Museli pritom prejsť cez Samáriu, ktorej obyvatelia nenávideli Židov. Pán Ježiš teda hovorí: „Ajhľa, posielam vás ako ovce medzi vlkov. Nikde sa nezastavujte a kde vás odmietnu kráčajte ďalej. Všetkým, ktorí vás prijmú poprajte Boží pokoj a povedzte: Priblížilo sa k vám kráľovstvo nebeské. Tým, ktorí vás neprijmú povedzte: Aj k vám sa priblížilo kráľovstvo nebeské, ale pretože ho odmietate, prejde okolo vás a vôbec si ho pritom nevšimnete.

Bratia a sestry – kráľovstvo Božie teda dnes nenastane zrazu na celom svete, ale iba na tom mieste, kde ľudia prijmú Ježiša Krista za Pána svojho života. Takíto ľudia môžu aj dnes oslavovať a radowať sa, napriek tomu, že svet sa bude ďalej trápiť svojimi problémami, pochybnosťami a falošnými nádejami.

Učeníci teda vyšli a po určitom období sa vrátili. Boli nadšení. „Predstav si Pane Ježiši, nielen ľudia, ale aj démoni uznali, že sa priblížilo kráľovstvo nebeské a utiekli. Pôda je teda pripravená, môžeš do nej vstúpiť a ujať sa svojej vlády.“

V tomto období teda evanjelium oslavovalo úspech. My ho dnes možno už tak veľmi nevidíme, lebo sme si naň už zvykli. Pritom každý jeden z nás je silným dôkazom skutočnosti, že evanjelium je stále aj dnes živé a prítlačlivé. Vyslobodilo nás z mnohých ťažkostí, pochybností, hnevu, sklamaní, či bolesti. Vďaka Ježišovi Kristovi sme iní, ako keby sme boli ponechaní napospas samým sebe. Vďaka viere prežívame viacej pokoja a radosti. Máme väčšiu chuť do života a netrápime sa nad svojimi zlyhaniami, pretože veríme, že sú nám odpustené, keď sme sa modlili. Démoni pred zvestou Ježiša Krista utekajú dodnes. Prorok Izaiáš píše: *Na hanbu a posmech prídu všetci, ktorí zlostou kypia proti tebe. Zmenia sa na nič a zahynú mužovia, ktorí sa sporia s tebou. Budeš ich hľadať, ale nenájdeš tých, ktorí sa s tebou vadia, zmenia sa na nič a na márnosť mužovia, ktorí bojujú proti tebe, lebo ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý ťa drží za pravicu a vraví ti: Neboj sa, ja ti pomôžem. (Iz 41,11-13)*

Možno si to dnes ani neuvedomujeme, koľko náš svet prevzal z evanjelia. Jedine vďaka Ježišovi Kristovi je venovaná starostlivosť a lásky postihnutým, starým ľuďom, ako aj asociálom. Vďaka

Ježišovi Kristovi je rozšírená dobrovoľnícka práca medzi ľuďmi. Dnes to už nerobí iba cirkev, ale aj štáty, firmy a mimovládne organizácie. Väčšina západnej spoločnosti dnes žije z kresťanských hodnôt, aj keď svoje korene nazýva európskymi a veľmi do kostola nechodia. Ale nezabudnime na to, že to bolo práve evanjelium, ktoré spôsobilo, že žijeme vo svete, ktorý sa snaží byť ohľaduplný a láskavý ku každej živej bytosti. To je to skryté ovocie pôsobenia Ježiša Krista.

Pán Ježiš však nadšenie učeníkov mierni. Hovorí im: „Videl som satana padať z neba. Dal som vám moc, aby ste šliapali po hadoch a škorpiónoch. Zároveň silu brániť sa proti zlu sveta. Ale z toho sa neradujte, pretože máte väčší dôvod k radosti. Tým je skutočnosť, že vaše mená sú zapísané v nebesiach.“ Pán Ježiš má teda pred sebou tých naradostených učeníkov, ktorí sú pyšní na všetko čo dokázali a On ich takto brzdí. „Nesmiete si myslieť, že budete stále iba víťaziť a každý sa vám poddá. Prídu aj zlé roky, kedy sa bude zdať, že cirkev je bezmocná. Ľudia sa vám obrátia chrbtom a budú sa vám vysmievať.“

Aj my by sme dnes radi videli úspechy evanjelia. Niekedy ich aj vidíme. Keď sa niečo dobré podarí, ľudia sa zmieria a odpustia si. Postihnutým je zrazu lepšie na duši, chorí sa uzdravia, naše modlitby sa plnia. Niekedy aj my máme veľa dôvodov k podobnej radosti, ako učeníci. Ale prichádzajú aj chvíle, kedy nádej na zlepšenie situácie nevidíme. Všetko nám pripadá márne, zbytočné a prehraté. Lenže jedna vec je nemenná a tá sa nezmení. Napriek tomu či budeme víťaziť, alebo prehrávať, naše mená sú zapísané v nebesiach. Čo si pod tým máme predstaviť? Už Mojžiš hovorí o knihe, ktorá sa píše v nebesiach a kde sú zapísané naše mená a životy. Knihy boli v tej dobe veľmi vzácne a drahé. Kniha bola zároveň zbraňou proti zabúdaniu, pretože: „Co je psáno, to je dáno.“ Kniha slúži ako externá pamäť. Lenže knihy môžu podľahnúť požiarom. Môžu sa stratiť, či atrament môže vyblednúť. Súborny sa môžu vymazať, alebo znehodnotiť.

Ale naše mená a životy sú zapísané v nebesiach. Na tom mieste, kde sa nič nestráca a na nikoho nezabúda. Preto každý, kto o tomto vie, tomu už nič zlého nemôže uškodiť. Ani hady, ani škorpióny, ktorí sú symbolom zrady a zákernosti. Nič na svete nemôže uškodiť tým, ktorí vedia, že si ich Boh zamiloval a nikdy sa ich nevzdá. Toto vedieť znamená žiť v Božom kráľovstve a byť vyslobodený zo zúfalstva sveta.

Bratia a sestry, začína adventný čas. Koľko kráľov, prorokov a mocných sveta túžilo vidieť narodenie Mesiáša Ježiša Krista. Tí vysokopostavení to vždy chceli riešiť po svojom a na začiatku to vždy vyzeralo celkom nádejne. Koľko ľudí po skončení 2. svetovej vojny vkladalo nádej do socializmu? Ale všetci vieme ako to dopadlo. Čo iného mala byť Hitlerova Tretia ríša, ako dokonalá mašinéria, v ktorej by nadľudia vládli otrokom. Na druhej strane ani demokracia nemôže byť dokonalá a má svoje slabiny.

Božie kráľovstvo teda nie je a ani nemôže byť ľudským dielom. Božie kráľovstvo nenastane vďaka lepším zákonom, školám alebo vede. To neznamená, že by sme sa nemali snažiť, aby bol vo svete mier a spravodlivosť. Ale kráľovstvo Božie z toho nikdy nebude. Napriek tomu je stále medzi nami. Je skryté v Ježišovom evanjeliu. Keď sa zmocní ľudských srdc, vloží do nich pokoj, nádej a radosť, že sú naše mená natrvalo zapísané v nebesiach. Toto je sila, ktorú nič na svete nepremôže a pred ktorou utekajú aj démoni.

Preto nie je treba na nič čakať, nič si dokazovať alebo nariekať, o čo všetko sme už prišli. Nemusíme sa ani trápiť nad tým, čo všetko sme už pokazili a nezvládli. Kráľovstvo Božie prišlo a stále prichádza v evanjeliu Ježiša Krista. V ňom je navždy napísané veľké ÁNO pre náš život. Každý to Božie Áno počul pri krste a pravidelne ho počúva aj pri Večeri Pánovej.

AMEN.